

В синьому строї
вона напівдівчинка-напівпанна
Сиділа на білій лавочці
біля мармурового фонтана.
Зацікавленими рухами
стежила за панорамою на ріці
І підсвідомо тремтіла забута квітка
У її руці.
Як хутко вона повернулась
коли дісталась раптово музика
З естради оркестри симфонії
де провадилась репетиція.
Мале цуценятко здивовано зосередкувавши
пику
Висунулось з-під її ліктів
забувши про виховану амбіцію.

26. V. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .